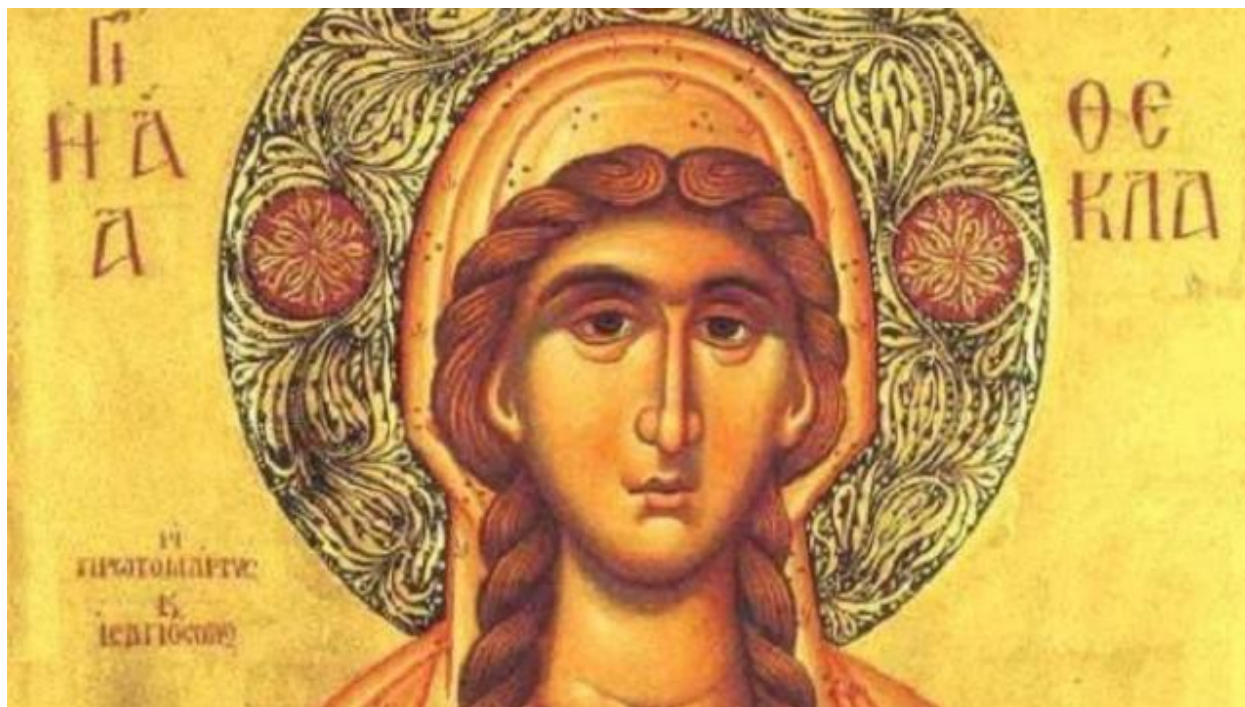


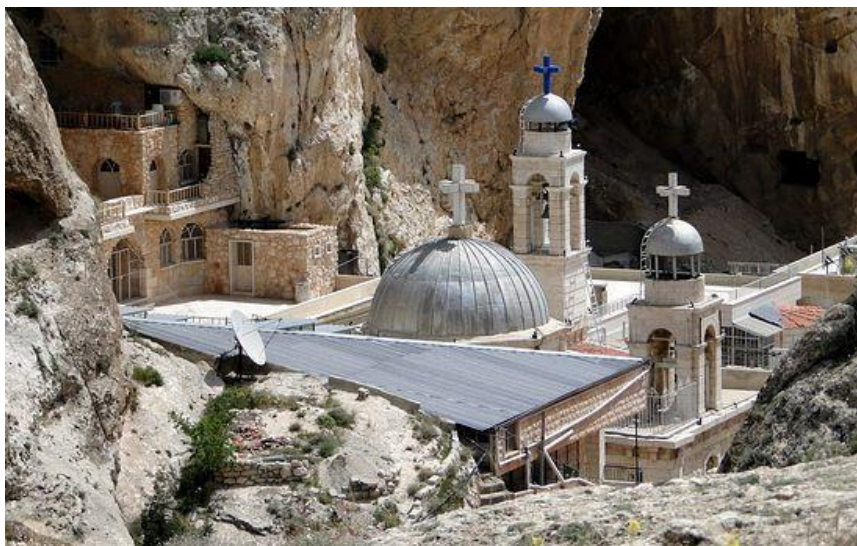
Чувари Христовог језика у Малули

- петак, 13 новембар 2015 13:45
- Written by Ања Вебер



У једној од најстаријих хришћанских насеобина на свету, у Малули, у Сирији, говорио се арамејски језик. Средишња личност је света Текла, чија је судбина уткана у темеље историје Малуле са почетка нове ере. Њеној необичној биографији савременици и наратори по правилу додају понеки занимљив детаљ, не одступајући од основне садржине.

Рођена је у граду Иконији у Малој Азији, у тадашњој Турској, почетком I века нове ере. Њен отац је био истакнута личност, заповедник тамошњег римског утврђења. Одрасла је у богатој породици, у изобиљу, и васпитавана је у многобожачком духу. Израсла је у прелепу девојку, која је имала велики број удварача. Њен живот се из основа променио када је из Дамаска дошао свети Павле са пратиоцем Варнавом са Кипра. Текла их је нетремице слушала са прозора куће док су на градском тргу знатижељнима проповедали нову хришћанску веру. Упијала је сваку реч. У том часу јој се указала необично јарка светлост са ликом Исуса Христа у средишту, што је додатно учврстило њену нову веру. А онда је пред њеним очима уследила одмазда Римљана: Павла и Варнаву легионари су оковали и стрпали у тамницу. Чекала их је смрт каменовањем.



Текла их је тајно извела из града и придружила им се у светој мисији ширења хришћанства по Блиском истоку. Кад је пала у руке римске војске, ставили су је на силне муке, али је она све издржала и успела да побегне. Бежећи од римске потере, године 45, стигла је до планинског венца Каламон, а испред ње се испречила огромна камена громада. Легенда каже да се након њене молитве Богу планина отворила, па је прогоњена девојка уском стазом, провученом између окомитих стена, успела да умакне потери и очевом осветничком гневу. Трајно уточиште је пронашла у скривеној пећинској одаји. Бог је услишио и њену другу молбу и подарио јој питку воду. Поживела је 90 година.

И данас на овом, за хришћане светом месту, након провлачења истим уским пролазом којим је, наводно, бежала Текла, намерника дочекују под каменим сводом и два изворишта питке воде, коју мештани сматрају светом и лековитом. Један је у удубљењу стене. У њему се ниво воде не мења, ма колику количину захватили. Други је у каменој посуди коју пуне повремене капи (у правилним временским интервалима падају са таванице пећинског лука обраслог маховином). Између, из стене, израста вијугаво дрво које опстаје вековима. У омањој пећинској одаји постоји мала молтивена просторија у којој се Текла молила и где вечно почива. Мештани, који су касније почели да насељавају ове просторе, саградили су нову цркву а Теклу прогласили светом.

Сусрет с историјом

Боравак у Малули је својеврстан сусрет са значајним делом историје хришћанства. Та необична насеобина привлачила је мноштво посетилаца, била стециште археолога, који су испитивали још неистражене пећине у ширем окружењу Малуле и других научника заинтересованих за корене хришћанства. Некад су ту долазили и ликовни уметници у потрази за неисцрпном инспирацијом, но понајвише је било оних који су ту долазили из верских разлога.